

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1295

гр. София, 04.11.2021 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО XIV ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в закрито заседание на четвърти ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Андрей Ангелов

Членове: Мирослав Г. Георгиев
Кристина Гюрова

като разгледа докладваното от Кристина Гюрова Въззивно частно наказателно дело № 20211100604192 по описа за 2021 година

Производството е по реда на глава XXII НПК.

Образувано е по частен протест, с вх. № 69962/14.10.2021 г., подаден от представител на Софийска районна прокуратура срещу протоколно определение № 3005 от 08.10.2021 г., постановено по НЧД № 8971/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 114 състав, с което е спряно, на основание чл. 290, ал. 1 вр. чл. 25, ал. 1, т. 1, наказателното производство по делото.

В протеста се излагат доводи за неправилност и незаконосъобразност на атакувания акт. Сочи се, че производството по чл. 306, ал. 1, т. 1 НПК е вторично такова, производно от предходни наказателни производства, приключили с осъдителен съдебен акт, и е винаги задължително при наличие на материалните предпоставки на чл. 25, ал. 1 вр. чл. 23, ал. 1, както и тези на чл. 27 и 68 НК. Излага се, че това производство е винаги в интерес на осъдения, още повече, когато е извършено своевременно, като присъствието на лицето не е абсолютно задължително. Поддържа се още и, че е препоръчително да се провежда веднага след произнасянето с осъдителния съдебен акт, след събиране на пълни, актуални данни за осъжданията и правното положение на лицето. Според представителя на държавното обвинение производството за групиране на наказанията не следва да се спира и да се провежда принудително лечение по Закона за здравето, в която насока се твърди, че доколкото изпадането в състояние на невменяемост от страна на осъдения К. е настъпило през време на изтърпяване на наказанието, то спрямо него следва да се приложи принудителна медицинска мярка по чл. 89 НК, за което компетентен се явява СГС, на основание чл. 428, пр. 2 НПК. Навеждат се и доводи, че предвид това, че психичното заболяване при осъдения К. не е новооткрито и новонастъпило, а е с дългогодишна

давност, и с оглед на заявеното от вещото лице по назначената КСППЕ, че актуалното състояние на осъденото лице позволява да бъде изтърпян остатъкът от наложеното наказание „лишаване от свобода“ в размер на десет дни, то императивните разпоредби на чл. 23-25 НК следва да бъдат приложени, като същевременно на осъдения бъде проведено необходимото лечение. Предвид това се моли обжалваното определение да бъде отменено и делото върнато на първоинстанционния съд за продължаване на съдопроизводствените действия.

Препис от частния протест е изпратен и връчен на Н. К. К.. Не е депозиран писмен отговор.

Софийски градски съд, след като се запозна с доводите в частния протест и доказателствата по делото, намира от фактическа страна следното:

Производството по НЧД № 8971/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 114 състав, е образувано по внесено, на основание чл. 306, ал. 1, т. 1 НПК, предложение за групиране, по реда на чл. 25, ал. 1 вр. чл. 23 ал. 1 НК, на наложени наказания по осъждания по НОХД № 3058/2020 г., по описа на СГС и по НОХД № 2588/2021 г. на СРС, НО, 114 с-в, по отношение на осъдения Н. К. К., ЕГН *****.

От приложената по делото справка за съдимост се установява, че с влязло в сила на 25.11.2020 г. споразумение по НОХД № 3058/2020 г. на СГС, на Н. К. К. е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от една година и единадесет месеца за извършено на 04.01.2019 г. престъпление по чл. 354а, ал. 2, т. 4 вр. ал. 1, пр. 4 вр. чл. 29, ал. 1, б. „а“ НК, като е постановено приспадане на времето, през което е било задържано лицето, а именно от 05.01.2019 г. до 11.10.2019 г. От справката за съдимост на Н. К. К. става ясно още, че с влязло в сила на 19.02.2021 г. споразумение по НОХД № 2588/2021 г. на СРС, НО, 114 състав, на Н. К. К. е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от една година, с приспадане на задържането на лицето, считано от 07.05.2020 г. до 04.01.2021 г.

Видно от данните по делото, към настоящия момент осъденият К. изтърпява наложеното му по НОХД № 3058/2020 г. на СГС наказание, но изпълнението на последното е прекъснато, считано от 21.06.2021 г., на основание чл. 448, ал. 1 вр. чл. 447, т. 2 НПК.

По делото е представено експертно решение на НЕЛК № 0363/043 от 27.04.2018 г., от което се установява, че на осъдения К. е определена 80 % трайно намалена работоспособност, за срок от 3 години, за водещо заболяване смесено личностово разстройство - чести невротични и психотични декомпенсации.

От назначената и изготвена в хода на производството КСППЕ на осъдения Н. К. К. се установява, че на фона на личностовата дисхармония при осъдения К., през 1999 г., при екстремални условия е възникнало психотично състояние, като впоследствие са

прекарани множество психотични епизоди и е поставена диагноза параноидна шизофрения, но по-късно е преценено, че се касае за шизоафективно разстройство – същинско психично заболяване, което се приравнява към разстройство на съзнанието. Според вещите лица това заболяване е верифицирано в клинична обстановка, осъденият К. многократно е хоспитализиран и е провеждал амбулаторно лечение, каквото поддържа и до настоящия момент. Вещите лица дават заключение, че към настоящия момент при осъдения К. е налице психотичен епизод, който поради психотичната продукция на фона на значително емоционално волеви нарушения не му позволява да разбира свойството и значението на извършваните се в настоящото дело съдопроизводствени действия и пълноценно да участва в тях. Вещите лица са посочили, че предвид това и поради значителния суициден риск, който се установява при К., е необходимо провеждане на лечение в стационарна обстановка, като след овладяване на пристъпа е възможно провеждане на съдебно-следствени действия по отношение на лицето. В разпит пред съда вещите лица поддържат изготвеното заключение, като изразяват становище, че към момента осъденият К. е невменяем, по смисъла на чл. 33 НК, като при него понастоящем е налице психотичен епизод и той не може да разбира смисъла и значението на извършваните съдопроизводствени действия и не може да участва адекватно в тези действия. Според експертите, при осъдения К. винаги е бил налице висок суициден риск, като към настоящия момент последният декларира интензивно желание да се самоубие. Предвид това и доколкото в миналото е правил многократно такива опити, вещите лица излагат, че К. трябва да се настани на лечение за овладяване на сегашната му криза. Вещите лица сочат и, че при осъдения К. може да настъпи обратимо състояние, като евентуално след провеждане на стационарно лечение при настъпване на такова подобрене, е напълно възможно той да може да разбира свойството и значението на извършваните съдопроизводствени действия и пълноценно да участва в тях.

С протоколно определение от 08.10.2021 г. постановено по НЧД № 8971/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 114 състав, производството по делото е спряно, на основание чл. 290, ал. 1 вр. чл. 25, ал. 1, т. 1 НПК. Районният съд е приел, че доколкото от назначената КСППЕ на осъдения Н. К. К., се установява, че към настоящия момент при него е налице психотичен епизод, който поради психотичната продукция на фона на значително емоционално волеви нарушения не му позволява да разбира свойството и значението на извършваните се в настоящото дело съдопроизводствени действия и пълноценно да участва в тях, то производството по делото следва да бъде спряно с всички произтичащи от това правни последици. Първостепенният съд е посочил още, че СРП следва да бъде уведомена за спирането на наказателното производство по делото, с оглед извършването на преценка за наличие на основание по реда на Закона за здравето, за провеждане на задължително стационарно лечение по отношение на осъдения К.. Контролираният съд

е мотивирал и че предвид становището на вещите лица, че състоянието на осъдения К. би могло да бъде обратимо след провеждане на адекватно лечение, СРП би следвало да уведоми съда при настъпване на такова, за възобновяване на настоящото производство.

Срещу това определение на първоинстанционния съд е подаден частен протест от представител на СРП, въз основа на който се развива настоящото производство.

Предвид гореизложеното, настоящият съдебен състав намира следното от правна страна:

Частният протест е подаден от процесуално - легитимирана страна, в срок и в надлежна писмена форма, срещу подлежащ на обжалване акт, поради което въззивният състав го намира за допустим.

Разгледан по същество същият е **НЕОСНОВАТЕЛЕН**. Аргументите на съда в тази насока са следните:

Разпоредбата на чл. 25, ал. 1, т. 1 НПК предвижда, че наказателното производство се спира, когато след извършване на престъплението обвиняемият е изпаднал в краткотрайно разстройство на съзнанието, което изключва вменяемостта, или има друго тежко заболяване, което пречи на провеждането на производството.

Воден от разпоредбата на закона, първостепенният съд законосъобразно е приел, че са налице предпоставките производството по делото да бъде спряно, на основание чл. 25, ал. 1, т. 1 НПК.

В настоящия случай, видно от заключението на назначената и изготвена в хода на първоинстанционното производство комплексна съдебно-психиатрична и психологична експертиза по отношение на осъдения Н. К. К., при последния е налице психотичен епизод, който поради психотичната продукция на фона на значително емоционално волеви нарушения, не му позволява да разбира свойството и значението на извършващите се в настоящото дело съдопроизводствени действия и пълноценно да участва в тях.

С оглед конкретиката на процесния казус следва да се приеме, че актуалното здравословно състояние на К. не му позволява да участва пълноценно в образуваното пред районния съд производство. Психичното му състояние нарушава психичните му способности правилно да възприема фактите от значение за делото и да дава достоверни обяснения за тях, както и да осъществява защитата си по това производство. Предвид констатациите на вещите лица относно здравословното състояние на осъдения и наличието на възможност за благоприятна прогноза за подобряването му, въззивният съд намира, че към актуалния момент осъденият К. страда от същинско психично заболяване, приравняващо се на краткотрайно разстройство на съзнанието, което изключва вменяемостта му. В резултат на настъпилата промяна в психичното състояние на лицето – краткотрайно разстройство на съзнанието му, се е проявил медицинският критерий за невменяемост, довел и до проява на юридическия критерий за това – невъзможност същият да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си, респективно да разбира значението на извършваните спрямо него процесуални действия. Това е пречка наказателното производство спрямо него да продължи и да приключи със съдебен акт, с който съдът да се произнесе по съществото на спора, при което наказателното производство следва да бъде спряно, на основание чл. 25, ал. 1, т. 1 НПК.

Изслушани в с. з., вещите лица са категорични в своята експертна преценка, че

към настоящия момент осъденият К. е в състояние на невменяемост, като това състояние на лицето не позволява участието му в наказателното производство, тъй като същият не може да разбира смисъла и значението на извършваните съдопроизводствени действия и не може да участва адекватно в тези действия, поради наличието на психотичен епизод. С оглед динамиката на състоянието на лицето, вещите лица сочат, че при осъдения К. може да настъпи обратимо състояние, като евентуално след провеждане на стационарно лечение при настъпване на такова подобрение, е напълно възможно той да може да разбира свойството и значението на извършваните съдопроизводствени действия и пълноценно да участва в тях.

Предвид изложеното въззивният съд намира, че е налице е абсолютна пречка образуването и водено спрямо осъдения К. производство, да продължи. Налице е основанието за спиране на същото, визирано в чл. 25, ал. 1, т. 1 НПК, тъй като към настоящия момент деецът е изпаднал в краткотрайно разстройство на съзнанието, което изключва вмменяемостта му. При евентуално настъпила в положителен аспект промяна в здравословното състояние на осъденото лице, производството по делото следва да бъде възобновено. До този момент обаче единственият законосъобразен подход е спиране на производството по делото, както правилно е приел и контролираният съд.

По изложените съображения, въззивната инстанция намира, че обжалваното определение като правилно и законосъобразно, следва да бъде потвърдено, а частният протест оставен без уважение.

Така мотивиран, Софийски градски съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА протоколно определение № 3005 от 08.10.2021 г., постановено по НЧД № 8971/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 114 състав, с което е спряно, на основание чл. 290, ал. 1 вр. чл. 25, ал. 1, т. 1, наказателното производство по делото.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____